

[Boeck-Hansen.]

tidig en Part af Underskuddet ved Statsbanerne, ganske særlig da Underskuddet ved Statsbanerne pr. Kilometer er større end Underskuddet ved Privatbanerne pr. Kilometer.

Maatte jeg saa lige udtale, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen om at anbefale, at Staten overtager Skolen ved Ryomgaard og gør den til en Kostskole; der er en dejlig stor Latinskole i Randers, man har ofret mange Penge paa den, men jeg tror, man skulde have ofret lidt mindre paa det pompøse og lidt mere paa, at der var blevet mere Plads i den, for der er mange Elever, som har et vist Krav paa at komme i Latinskolen, men ikke kommer der, fordi Skolen er for lille. Derfor er der en vis Rimelighed i, at man omdannede Ryomgaards Skole til et Statskostgymnasium. Det er underligt, at det kun er her paa Sjælland, hvor der oven i Købet ligger nogle ganske ypperlige Privatkostskoler, man har Statskostskole.

Endelig kommer jeg til den højtærede Justitsminister. Jeg tør nok sige, at det var et sørgmuntret Svar, Justitsministeren gav mig paa min Henstilling om, at Politiet, nu da man skal indføre Enhedspoliti, blev lidt mere retfærdigt fordelt end hidtil over hele Landet. Den muntre Side af Sagen skal jeg ikke komme langt ind paa. Det klukkede ligefrem i Regeringspartiernes Rækker af Glæde ved Tanken om, at den højtærede Justitsminister skulde give Audiens med en Protokol paa Maven, en Gaspistol i den ene Haand og en skarpladt Revolver i den anden, og Munterheden var ved at kulminere, da Justitsministeren beroligende sagde til mig, at jeg af visse Grunde sikkert ikke vilde blive kidnappet. Nu kan hele den danske Befolkning føle sig tryk! Naar man har en saa skarptseende Minister, kan man jo være tryk, det var der ingen andre, der havde opdaget, men nu har altsaa Justitsministeren opdaget visse Ejendommeligheder ved mig. Derfor behøver Justitsministeren dog ikke ligesom at ville have, at dette høje Ting skulde faa den Opfattelse, at Politiet altid skal komme bagefter. Ifølge Sagens Natur maa Politiet ofte komme bagefter, de kan jo ikke i Forvejen staa og passe paa, at der ikke sker et eller andet,

men jeg vil paastaa, at det i mangfoldige Tilfælde er af stor Betydning, at Politiet er stationeret ude omkring, at det er af stor Betydning for mange lidt urolige Elementer at vide, at der er en Politibetjent i Nærheden, en Politibetjent, der kender Forholdene meget godt. Jeg vil stadig hævde, at 3 Politibetjente til 42 000 Jyder er lovlig lidt, og jeg synes navnlig, det burde ændres nu, hvor Udgifterne jo skal fordeles mere ligeligt end hidtil.

At Justitsministeren er enig med mig i, at det er Politichefen, der afgør, hvornaar en Personlighed skal beskyttes, er jo kun godt, og jeg maa sige, at jeg har ikke noget imod de Forholdsregler, der er truffet ved saadanne Lejligheder. Jeg maa maaske have Lov til at sige, at efter min Mening er der bogstavelig talt ikke en Mand i Danmark, der er Nationen saa dyrebar som Socialreformens Far. Der er maaske Grund til at passe godt paa ham, men derfor behøver den højtærede Justitsminister ikke at betegne mine Bemærkninger som ondskafulde, det var slet ikke Meningen. Vi ved jo af Ministerens egen Mund, at han ikke ønsker at blive betragtet som en „Ikke-Mimose“. Vi ved ogsaa af den højtærede Ministers egen Mund, at naar hans saakaldte Selvglæde en Gang imellem kommer frem, er det kun, naar han sammenligner sig selv med os andre, og nu ved vi altsaa ogsaa, at den højtærede Minister er en modig Mand, hvad jeg for øvrigt ikke et Øjeblik har tvivlet om, og derfor glæder det mig meget, at Ministeren har faaet Politiets Tilladelse til at gaa med skarpladt Revolver; det er jo en Ret, vi andre ikke har.

Den højtærede Justitsminister mente, at jeg med mine Bemærkninger sidste Gang havde gjort mig skyldig i noget, der ikke var helt værdigt, derfor har jeg i Dag beflikt mig paa ikke at krænke nogen; ganske særlig haaber jeg, at den højtærede Formand ikke har noget at paatale, for det er altid saa uheldigt.

Clausager: I Anledning af, at den højtærede Landbrugsminister paa Sp. 921 fremdrog mit Navn og fremførte, hvad jeg skulde have sagt paa et Venstrededelegeretmøde her i København, vil jeg fremsætte et Par Udtalelser her.

Jeg har godt nok set, at hvad jeg der